

ikke længere påtager os på samme måde, men lader det erstatte af et personligt ansvar.

Men diskussionen om at gøre brug af private aktører er jo sådan set en anden diskussion. Den handler om, at når vi har taget stilling til, at det at få revideret regnskaberne på Københavns Rådhus er en opgave, der skal løses i fællesskab, kunne det jo godt være en god idé, at det ikke er en intern revisorafdeling på Københavns Rådhus, der skal revidere regnskaberne. Det kunne jo godt være, at det ville være offensivt og dynamisk og i øvrigt også ressourcebesparende at bede nogle andre om at gøre det, og det er bare et helt jordnært eksempel.

Kl. 15.55

Vi vil gerne have en diskussion om, hvilket samspil vi kan have mellem den offentlige og den private sektor. Men det har jo ikke har noget at gøre med, om det offentlige løber fra sit ansvar, måske snarere tværtimod. Forudsætningen for at bede nogle private om at løse en offentlig opgave er jo, at man gør sig nogle meget præcise tanker om, hvordan opgaven skal løses, og det er måske noget af det, man en gang imellem forsømmer, når man selv løser opgaven.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det sidste spørgsmål til fru Pernille Rosenkrantz-Theil.

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Det, der kan undre mig en anelse i denne forbindelse, er, at finansministeren for en gangs skyld har sagt noget fornuftigt. Det er måske første gang i den tid, han har siddet som minister, jeg som medlem af Enhedslisten har kunnet konstatere, at han har gjort det. Finansministeren har nemlig konstateret, at f.eks. hjemmehjælpere og sygeplejersker faktisk allerede knokler og knokler rigtig, rigtig meget, og at det derfor måske ikke er den rigtige vej at gå. Så kom der en masse om skat, men det væsentlige er altså, at vi har at gøre med nogle mennesker, der knokler.

Når jeg læser den udmærkede rapport fra PLS Consult om udlicitering, er der en af konklusionerne, som jeg synes man skal tage meget seriøst, nemlig at arbejdstempoet stiger, fordi man har ændret arbejdstilrettelæggelsen. Jeg vil gerne spørge ministeren, om det er det, der er behov for i det offentlige, altså at arbejdstempoet stiger. Det er med nogen bekymring, Enhedslisten har lagt mærke til, at f.eks. antallet af stresssygemeldte er steget til det firedobbelte på 5 år, og derfor kan det undre, at sådan noget

som udlicitering står noget som helst sted på regeringens dagsorden, når man ved, at konsekvensen af udlicitering er øget stress.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg er meget enig med finansministeren i, at der knokles på masser af offentlige arbejdspladser, og at der også knokles meget. Men det er jo ikke ensbetydende med, at man ikke kan tage en diskussion om, hvad knokleriet giver anledning til.

Vi ved jo, at der findes arbejdspladser, hvor personalet trives, hvor sygefraværet er lavt, hvor der ikke er stress, hvor man har stor tillid til hinanden, og hvor man opnår gode resultater, som måske overstråler dem, man kan finde på en anden arbejdsplads, hvor sygefraværet er stort, og hvor personalet slides ned. Men det har jo ikke kun noget med arbejdstempoet at gøre. Det har med alt muligt at gøre.

Det er svært at få klarhed over, om det handler om klima og ledelseskompetencer og alt muligt andet, men vi skal være åbne over for at lære af de bedste. Når man f.eks. har kunnet reducere de interne ventetider på Helsingør Sygehus ved at bruge leanprojektet, så man får mange flere patienter fra hånden, uden at de ansatte bliver slidt ned, er det da sådan noget, vi skal gå på jagt efter, og det ville være forkert at udelukke, at de private også kunne have noget at byde på.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1063

20) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

»Hvilke målgrupper modtager p.t. en ydelse, som de ikke har behov for, når der på ministeriets hjemmeside står som optakt til temamøde vedrørende kvalitetsreform den 30. november 2006 at: »De offentlige tilbud skal derfor målrettes dem, der har behov«?»

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg kan også læse på hjemmesiden, at det er sådan, at de offentlige tilbud skal målrettes dem, der har behov, og en første tanke kunne være: O.k., det er da interessant. Er det sådan, at folk bliver opereret på de danske hospitaler, selv om de ikke har behov for det, eller hvad er det for nogle mennesker, regeringen tænker på, når regeringen åbenbart må have i sit baghoved, at en